

Γιατί «καλεῖται Ἄγγελος τῆς μεγάλης Βουλῆς», ποια εἶναι ἡ Μεγάλη Βουλή;

/ Μουσική / Βυζαντινὴ Μουσική

Μιχάλης Κουτσός, Φιλολόγος – Συγγραφέας

*«Σπλάγχνων Ἰωνᾶν, ἔμβρυον ἀπήμεσεν ἐνάλιος θῆρ
οἶον ἐδέξατο· τῇ Παρθένω δέ ἐνοικήσας ὁ Λόγος
καὶ σάρκα λαβὼν διελήλυθε φυλάξας ἀδιάφθορον·
ἧς γὰρ οὐχ ὑπέστη ρεύσεως,
τὴν τεκοῦσαν κατέσχεν ἀπήμαντον».*

Απλὴ σύνταξη

*«Ενάλιος θῆρ ἀπήμεσεν Ἰωνᾶν ἔμβρυον σπλάγχνων,
οἶον ἐδέξατο· ὁ Λόγος δέ ἐνοικήσας τῇ Παρθένω,*

καὶ λαβὼν σάρκα διελήλυθε φυλάξας ἀδιάφθορον·

ἧς (αντί ἧ) γὰρ οὐχ ὑπέστη ρεύσεως,

τὴν τεκοῦσαν κατέσχευεν ἀπήμαντον».

Μετάφραση

Ὅπως θαλάσσιο κήτος ἐβγάλε ἀπὸ τὴν κοιλία του τὸν Ἰωνά σαν ἐμβρυο

καὶ τὸν ἀφήσε ἔτσι ἀκριβῶς ὅπως τὸν δέχτηκε, ἔτσι καὶ στὴν Παρθένο

ὁ Λόγος τοῦ Θεοῦ, ἀφού κατοίκησε μέσα στα σπλάχνα τῆς

καὶ πήρε σάρκα ἀνθρώπου, πέρασε ἀπὸ μέσα τῆς καὶ τὴν ἀφήσε ἀθικτὴ.

Γιατί, καὶ ἡ ἀνθρώπινὴ τοῦ ὑπόσταση δὲν υπέστη καμιά ἀλλοίωση

ἀλλὰ καὶ αὐτὴ, ποὺ τὸν γέννησε, παρέμεινε ἀπείραχτη.

α΄ τροπάριον στ΄ Ωδῆς

Ἦλθε σαρκωθείς, Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὃν γαστρὸς Πατῆρ,

πρὸ Ἐωσφόρου γεννᾶ, τὰς ἡνίας δέ ὁ κρατῶν

τῶν ἀχράντων Δυνάμεων

**ἐν φάτνη τῶν ἀλόγων ἀνακλίνεται, ῥάκει σπαργανοῦται,
λύει δέ πολυπλόκους σειρὰς παραπτώσεων.**

Απλή σύνταξη

Ἦλθε σαρκωθείς, Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὃν Πατὴρ γεννᾷ γαστρὸς,
πρὸ Ἐωσφόρου, ὁ κρατῶν δέ τὰς ἡνίας τῶν ἀχράντων Δυνάμεων
ἐν φάτνη τῶν ἀλόγων ἀνακλίνεται, ῥάκει σπαργανοῦται,
λύει δέ πολυπλόκους σειρὰς παραπτώσεων.

Μετάφραση

Ἦρθε και πήρε ανθρώπινη σάρκα ο Χριστός και Θεός μου,
αυτός που τον γέννησε από τα σπλάχνα του ο Θεός Πατέρας
πριν από την δημιουργία του Εωσφόρου,
αυτός που κρατάει τα χαλινάρια των αχράντων Δυνάμεων
ξαπλώνει στην φάτνη των αλόγων, σπαργανώνεται με κουρέλια
ὅμως μπορεί και λύνει τα πολύπλοκα δεσμά των αμαρτημάτων μας.

Ερμηνεία

Ο υμνογράφος τονίζει και εδώ την μεγάλη αντίθεση ανάμεσα στην άχρονη και προαιώνια γέννηση του Υιού του Θεού από τον Πατέρα Θεό με την κατά σάρκα γέννηση του Χριστού. Και όπως όποιο παιδί γεννιέται από την κοιλιά της μάνας του έχει την ιδιοσυστασία των γονέων, έτσι και ο Χριστός γεννιέται από τον Θεό «ως Μονογενής Υιός κι Λόγος του Θεού». Ο υμνογράφος γι αυτό ακριβώς χρησιμοποίησε την ανθρωπομορφική λέξη γαστέρα: «Πατὴρ γεννᾷ γαστρὸς». Η γέννηση αυτή έγινε πριν από την πτώση Εωσφόρου, δηλαδή πριν από την δημιουργία των Ουρανίων Δυνάμεων. Τις Ουράνιες Δυνάμεις αυτός τις εξουσιάζει και τις κυβερνά. Κι όμως «ἐν φάτνη τῶν ἀλόγων ἀνακλίνεται, ῥάκει σπαργανοῦται».

Τα άλογα ζώα τον δέχονται στη φάτνη τους, ενώ οι άνθρωποι δε έβρισκαν κατάλυμα γι αυτόν. Καταδέχεται να δεθεί με σπάργανα, για να λύσει τους

πολύπλοκους δεσμούς του ανθρώπου με την αμαρτία. Συνεχώς ο υμνογράφος μας βάζει μπροστά σε αντιθέσεις: προηγουμένως στην αντίθεση ανάμεσα στη φθαρτή γέννηση του Χριστού από άνθρωπο και την θείκη γέννηση από τον Θεό Πατέρα, τώρα μας αντιπαραθέτει τα πολύπλοκα δεσίματα των σπαργάνων με τους πολύπλοκους δεσμούς των αμαρτιών μας.

β' τροπάριο στ' Ωδής

**Νέον ἐξ Ἀδάμ παιδίον φυράματος ἐτέχθη Υἱός καὶ πιστοῖς δέδοται,
τοῦ δὲ μέλλοντος, οὗτός ἐστιν αἰῶνος, Πατὴρ καὶ Ἄρχων,
καὶ καλεῖται τῆς μεγάλης Βουλῆς Ἄγγελος·
οὗτος ἰσχυρὸς Θεὸς ἐστι καὶ κρατῶν ἐξουσία τῆς κτίσεως.**

Απλή σύνταξη

Ετέχθη ἐξ Ἀδάμ παιδίον νέον, Υἱός φυράματος [\[1\]](#), καὶ δέδοται πιστοῖς,
οὗτός δὲ ἐστιν Πατὴρ καὶ Ἄρχων τοῦ μέλλοντος αἰῶνος ,
καὶ καλεῖται Ἄγγελος τῆς μεγάλης Βουλῆς ·
οὗτος Θεὸς ἰσχυρὸς ἐστι καὶ κρατῶν ἐξουσία τῆς κτίσεως.

Μετάφραση

Από τον Αδάμ γεννήθηκε ένα νέο παιδί, ο Υἱός του Ανθρώπου,
και δόθηκε στους πιστούς. Αυτός είναι ο Πατέρας
και ο Ἄρχοντας του μέλλοντος αἰῶνος
και ονομάζεται ο Ἄγγελος της Μεγάλης Απόφασης του Θεού,
αυτός ο Θεός είναι ο ισχυρός, αυτός
που κρατάει κάτω από την εξουσία του ὅλη την κτίση.

Ερμηνεία

Η Γέννηση του Χριστού από τον Αδάμ υποδηλώνει την κατά σάρκα γέννηση κι έτσι εκπληρώνεται το σχέδιο της Θείας Οικονομίας.

Οι προφητείες μιλούν «ὅτι παιδίον ἐγενήθη ἡμῖν ... καὶ καλεῖται τὸ ὄνομα αὐτοῦ μεγάλης βουλῆς ἄγγελός» (Ἠσαΐα 9,6). Από αυτό το απόσπασμα εμπνεύστηκε ο υμνογράφος και έγραψε το τροπάριο αυτό, όπως και στο Κοντάκιον του Ὁρθρου των Χριστουγέννων: «...δι' ἡμᾶς γὰρ ἐγεννήθη, Παιδίον νέον, ὁ πρὸ αἰώνων Θεός». «Υἱός φυράματος» έγινε το «φύραμα», δηλαδή το ζυμάρι, ο άρτος της Θείας Κοινωνίας, που είναι ο Άρτος της Ζωής, ο οποίος εμπεριέχει και την ανθρώπινη και την Θεϊκή ουσία του Χριστού. Αυτός ο Άρτος έχει δοθεί στους πιστούς προς αγιασμό.

Αυτό λοιπόν «το παιδίον», ο Υἱός του Θεού, είναι συγχρόνως και «Ἄρχων τοῦ μέλλοντος αἰῶνος». Ἄρχων του κόσμου τούτου, ο κοσμοκράτωρ μπορεί να είναι προσωρινά και κατά παραχώρηση Θεού ο Διάβολος, όμως τον τελευταίο λόγο τον έχει ο Χριστός.

Γιατί πάλι « καλεῖται Ἄγγελος τῆς μεγάλης Βουλῆς», ποια είναι η Μεγάλη Βουλή; Μεγάλη Βουλή είναι η Μεγάλη Απόφαση του Θεού για τη σωτηρία του ανθρώπου. Την Αλήθεια αυτή, που ήταν κεκαλυμμένη, την υπηρέτησαν οι προφῆτες του Ισραήλ, την υπηρέτησαν οι φιλόσοφοι των αρχαίων Ελλήνων, αλλά την πραγματοποίησε ο Χριστός, αφήνοντας τα ουράνια παλάτια και τους Πατρικούς κόλπους του Θεού «εκένωσεν εαυτὸν μορφὴν δούλου λαβών», για να μας κάνει εμάς άρχοντες, βασιλόπουλα, κληρονόμους της ουράνιας βασιλείας.

[1] Φύραμα = νερό και αλεύρι, ζυμάρι

%tyujikoo%

<https://bit.ly/3HsEOPC>